

— men jeg troer ikke, at det kongelige Theater er et særdeles heldigt Valgprogram. Det maa gaae sin Skæbne imøde. Forkastes Forslaget, beholde vi, hvad vi have, men Spørgsmaalet rejser sig da igjen, og jeg kan ikke skjønne Andet end, at Resultatet vil blive, at vi enten maae lade det gaae, som det gaaer, eller aldeles nedlægge Theatret. Skulde jeg have den Gæde at komme i denne Sal oftere end i denne Session, kan jeg ikke være med til at bevilge en saa stor Sum til det kongelige Theater, som nu gives, nemlig omtrent 100,000 Rbd., men jeg kan være med til at gaae ind paa det foreliggende Forslag, som efter al rimelig Udsigt om nogle Aar vil bringe Tilskudet ned til omtrent det Halve. Man siger vel, at der kan komme Efterkrav, og det er sandt, men saadanne kunne komme, hvorledes man end hører sig ad, naar man ikke aldeles løsriver sig fra Theatret. Have vi ikke haft Efterkrav, selv hvor der var en privat Entrepreneur, og kjender man Folkethingets Godmodighed, naturligtvis i finantziel Henseende, rigtig, veed man, at selv om man fik en Entrepreneur, hvad enten det nu var en enkelt Mand eller et Selskab, og den stakkels Stympen gik fallit, traf man paa Skuldrene og hodede ligesuldt. I saa Henseende kan der ganske vist blive Spørgsmaal om Efterkrav; men det kan der, hvorledes man end hører sig ad. Jeg skal saaledes tillade mig at tilraade, at man slutter sig til Commissionen og Regjeringen og forsøger en ny Vej. Det er ingen lille Forandring, der er foreslaaet, men jeg har været med at tiltræde Forslaget og skal stemme derfor. — Hvorledes man vil stille sig med Hensyn til Livrente- og Forsørgelsesanstalten, og hvad dermed staaer i Forbindelse, skal jeg ganske overlade til Enhver især. Jeg for mit Vedkommende holder ikke meget af det hele tvungne Forsørgelsesvæsen, men naar alle Forhold blive vel overveiede, kan det maaskee være rigtigt. Med Hensyn til Forslagene til §§ 3 og 7 skal jeg udtale, at jeg med Fornøielse har sluttet mig til dem; jeg kan ikke see, at det er rigtigt at bibeholde de omhandlede Indskræntninger. De Herrer maae vel lægge Mærke til, at den Sum, der findes anført i

§ 8, og som udgjør 85,000 Rbd., bliver staaende, og det er altsaa det Samme som at sige: Saameget maae I bruge til Theaterstyrelsen og til contractmæssige Lønninger, men ikke Mere. Hvorledes Theaterstyrelsen fordeler dette Beløb blandt de Forskjellige, forekommer det mig, at Repræsentationen ikke bør bryde sig om. Det kan gjerne være, at det er rigtigt i enkelte Tilfælde at give en højere Løn end 3,000 Rbd., og jeg troer heller ikke, det er nødvendigt at sige, at der ubetinget skal gives 500 Rbd., men ikke gives Mindre. Jeg seer som sagt ingen Grund dertil; men efter, hvad vi have hørt udtale idag, er det jo muligt, at dette kan være et Middel til at mildne lidt paa enkelte Medlemmer, som forøvrigt ikke billige Commissionens og Regjeringens Forslag. — Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg skal slutte med at sige, at, dersom Forslaget falder, er jeg tilbøielig til at troe, at Theatrets bedste og nærmeste Venner bære en Deel af Skylden derfor.

Thurah: Jeg var forhindret fra at være tilstede ved Finantslovens 2den Behandling, da det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Barfod) adresserede en Uttring til mig, som jeg ikke kan lade staae upaatakt hen, saa meget mindre som jeg har, om ikke en fast Overbeviisning, saa dog et fast Haab om, at den Sag, vi nu behandle, idag er til Behandling for sidste Gang i denne Session. Det ærede Medlem udtalte nemlig dengang — da det er saa længe siden, vil den høie Formand maaskee tillade, at jeg oplæser Uttringerne — „Det er underligt, at Folk, der engang have faaet Dinene og Dreerne op, der have faaet Syn for det levende Ord's Betydning i alle andre Retninger, kunne tale om og høit prise det levende Ord's Betydning, kun ikke, naar det levende Ord fremkommer saa smukt og saa fuldkomment for dem, som det vel sjeldent fremkommer udenfor Scenen“. Denne Uttring kan jeg ikke lade staae hen. Den Grundbetragtning, hvorfra jeg gaaer ud, naar jeg seer paa, hvad det menneskelige Ord kan udrette her i Verden, ligesom naar jeg betragter, hvad det guddommelige Ord har udrettet baade hos mig og hos Andre, er den,